

Reacties

We konden niet altijd in ons veilige coconnetje blijven leven nu onze zoon uit de kast was gekomen. Het werd tijd dat ook de families werden ingelicht. Omdat ik niemand wil kwetsen, hou ik de reacties algemeen. Het is niet zo heel belangrijk hoe hun reacties waren, maar meer wat dit met me deed als moeder. Hoe de familie reageerde op het homonieuws.

We zochten een gelegenheid om het te vertellen. En die kwam gelukkig vrij snel. De familie keek er niet gek van op. Dat was al een voordeel. Dit hoefde niet te worden uitgelegd. Wat ik zelf al jaren zag, was dus ook de familie opgevallen. Ook omdat hij twee broers heeft die toch duidelijk anders zijn.

Ik merkte dat ik het fijn vond dat wij het als ouders vertelden, voordat hij er zelf mee naar buiten kwam bij de familie. Mijn beschermingsdrang bleek groot, ook hierin. Ik stond letterlijk en figuurlijk naast hem, tot de tanden gewapend. Indien nodig zou ik in de aanval gaan.

Die aanval bleek gelukkig niet nodig. Er volgde geen verstoting of afkeuring over het feit dat hij homo is. Het bleek dat het stapje verder, een eventuele relatie, niet op veel enthousiasme kon rekenen. Helemaal logisch. Ik had er immers al jaren precies zo in gestaan.

Toch merkte ik dat die houding veranderd was. Ik had aan God gevraagd: wat moet ik nu doen? Stel dat hij met een man thuiskomt? Ik wil hier nu niet beweren dat God letterlijk tot mij sprak, maar Hij legde in ieder geval de overtuiging in mijn hart: hou gewoon van hem. Dat voelde zo bevrijdend! Ik hoop dat de families ook deze overtuiging in hun hart zullen houden. Geen oordeel, maar houden van. Hoe de familie reageerde op het homonieuws is fijn. Als ze maar van hem blijven houden.

En daar vertrouw ik op. Mijn liefde voor hem is gebleven en zelfs gegroeid. Ik vertrouw erop dat het in de familie ook zo zal gaan. Homoseksualiteit is echt niet het einde van de wereld. Gods liefde stopt niet, omdat je kind homoseksueel is. Juist niet. Je leert juist nog meer van je kind te houden en ook wat onvoorwaardelijke liefde is.

Liefde die wat strijd kost, is onbreekbaar. De reacties zijn dan ook niet het belangrijkste. Omdat de liefde altijd wint.

Wees gewoon haar/zijn moeder. Dan doe je het altijd goed.

Annet van Ballegooijen